

Komise má za to, že posouzení dotčené podpory na základě nařízení (ES) č. 1370/2007 neimplikovalo použití uvedeného nařízení se zpětným účinkem, ale bylo v souladu se zásadou bezprostřední použitelnosti, podle které se ustanovení unijního práva použije od jeho vstupu v platnost na probíhající situaci, které na sebe časově navazují.

Pokud jde o zpětný účinek, judikatura Soudního dvora rozlišuje mezi situací, která právně definitivně existuje (na kterou se nové pravidlo nepoužije) a situací, která částečně vznikla v době platnosti dřívějšího pravidla (na kterou se nové pravidlo použije).

Komise má za to, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že státní podpora, kterou členský stát poskytl v rozporu s povinností jejího oznámení a provádění, je spíše situací, která právně definitivně existuje, než dočasnou situací. Z pravidel a judikatury týkajících se navrácení protiprávní podpory vyplývá, že o příjemci takové podpory nelze mít za to, že ji definitivně nabyt předtím, než ji Komise schválila a rozhodnutí o schválení se stalo pravomocným. Vzhledem k tomu, že kontrola podpor prováděná Komisí na základě článku 108 SFEU je povinná, podniky, které jsou příjemci státní podpory, v zásadě nemohou mít legitimní očekávání, že podpora je slučitelná se společným trhem, ledaže byla schválena postupem stanoveným v tomto článku.

Komise konečně poznamenává, že napadený rozsudek je v přímém rozporu s dřívějšími rozsudky Soudního dvora týkajícími se téže problematiky.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 7, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgie) dne 4. června 2013 — LVP NV v. Belgický stát

(Věc C-306/13)

(2013/C 252/30)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: LVP NV

Žalovaný: Belgický stát

Předběžná otázka

Porušuje nařízení Rady (ES) č. 1964/2005 ze dne 29. listopadu 2005 o celních sazbách pro banány (Úř. věst. L 316, s. 1), jak ho Evropská unie uplatňovala v době od 1. ledna 2006 do 15. prosince 2009 (včetně), článek I, čl. XIII odst. 1, čl. XIII odst. 2 písm. d), článek XXVIII nebo jakýkoliv jiný použitelný článek GATT 1994 (Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994), ať již samostatně nebo ve vzájemné souvislosti, tím, že pro banány (kód KN 0803 00 19) zavedlo — v rozporu s ústupky, které pro banány vyjednalo ES — dovozní clo s celní sazbou 176 eur za tunu, a to předtím, než byla v tomto ohledu dosažena v rámci WTO nová dohoda?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Centrale Raad van Beroep (Nizozemsko) dne 7. června 2013 — O. Tümer v. Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Věc C-311/13)

(2013/C 252/31)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Centrale Raad van Beroep

Účastníci původního řízení

Odvolaatel: O. Tümer

Odpůrce: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Předběžné otázky

Je třeba — i s přihlédnutím k základu obsaženému v čl. 137 odst. 2 Smlouvy o ES (nyní čl. 153 odst. 2 SFEU) — vykládat směrnici 2008/94 ⁽¹⁾, zejména články 2, 3 a 4 této směrnice v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, jakou je čl. 3 odst. 3 a článek 61 WW, podle které nelze považovat cizince, který je státním příslušníkem třetí země a nemá legální pobyt v Nizozemsku ve smyslu čl. 8 písm. a) až e) a l) Vreemdelingenwet 2000, za zaměstnance, třebaže se cizinec nachází v takové situaci, jako je situace odvolatele, který požadoval dávky v platební neschopnosti, z hlediska občanského práva je namístě považovat jej za zaměstnance a splňuje ostatní podmínky pro poskytnutí těchto dávek?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele (kodifikované znění) (Úř. věst. L 283, s. 36).